

dard, som i dag er protokol eller forhandlingsformat for det verdensomspændende Internet og en kolossal produktudvikling.

Når markedet udvikler sig hurtigere end standarderne, ville det være u hensigtsmæssigt at fastholde en standard, som udviklingen kører forbi. Det er ikke så meget et spørgsmål om at vedtage standarder, som om at følge standarder. Derfor har regeringen i sin IT-politiske handlingsplan besluttet, at alle ministerier skal have en hjemmeside på Internettet senest den 1. januar 1998. Status på dette arbejde er, at man i dag kan finde 19 ud af de 20 ministerier repræsenteret med informationer og dokumenter, som frit kan hentes efter en fælles, international standard.

Desuden er det værd at bemærke, at Folketinget netop har offentliggjort et ret omfattende informationssystem på Internettet, hvor man med stort set enhver type computer kan hente lovforslag, forespørgsler, afstemningsresultater og meget mere. Jeg er ikke i tvivl om, at denne service er godt på vej til at blive et særdeles effektivt og nyttigt værktøj, både for den politisk interesserede borger, for pressen og for de ansatte i centraladministrationen.

Jeg kan desuden oplyse, at Forskningsministeriet har løbende kontakt med Folketingets administration om udviklingen af Folketingets systemer. Blandt andet for at sikre smidige arbejdsgange mellem Folketinget og Centraladministrationen. Der er helt aktuelt aftalt et møde mellem Folketingets formand og forskningsministeren den 10. december 1997, hvor de sammen vil drøfte Folketingets planer om et nyt samlet dokumenthåndteringssystem og samtidig vurdere en række af de måder, som man udveksler dokumenter på i dag.

Det er også værd at bemærke, at regeringen i juni 1997 fastlagde en standard for Netpublikationer fra ministerier og styrelser, det vil sige elektronisk publicering på Internettet. Endvidere er der fastlagt fælles standarder for aflevering af elektroniske arkivalier til Statens Arkiver. Standarder, som løbende udvikles og fornyes i takt med den teknologiske udvikling.

Danmark er faktisk det første land i verden, hvor en national arkivmyndighed afskaffer kravet om papirbaserede arkiver, og åbner for at arkivalier kan gemmes elektronisk. Det betyder, at et dokument i princippet kan håndteres elektronisk og papirløst i hele sin »livscyklus« – det vil sige, fra det bliver født, til det bliver arkiveret eller kasseret.

Når den statslige sektor køber edb-udstyr, er det omfattet af miljøkrav. Dels fra EU-direktiver og dels fra Arbejdsministeriets bekendtgørelse om sikkerhed og sundhed ved arbejde med skærmterminaler. Jeg kan desuden oplyse, at Statens og Kommunernes Indkøbsservice lægger stor vægt på miljøforhold og energiforbrug, når de indgår rammeaftaler med leverandørerne.

Spm. nr. S 484

Til finansministeren (14/11 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilken hjemmel der gør sig gældende, når offentlige arbejdsgivere/myndigheder stiller krav til folk om, at de har en konto i et pengeinstitut for at være berettiget til at modtage løn/offentlige ydelser?«

Begrundelse

En række borgere har valgt at leve uden konto i et pengeinstitut. Når disse borgere så skal modtage løn eller offentlige ydelser, stilles de over for krav om at have en konto i et pengeinstitut. Et er at stille dette krav, noget andet er, om der er lovhjemmel til at stille kravet.

Svar (2/12 97)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

I retspraksis har arbejdsgiverens krav til den ansatte om at være i besiddelse af en lønkonto været anset som et krav, som arbejdsgiveren lovligt kunne stille som led i ansættelsesaftalen. Ved en dom fra Vestre Landsret fra 1995 blev det anset som en pligt for lønmodtageren at medvirke til, at lønnen kunne anvises over pengeinstitut, hvilket var gjort til en del af ansættelsesvilkårene.

Justitsministeriet har oplyst, at det efter Justitsministeriets opfattelse må antages, at en offentlig myndighed i almindelighed uden lovhjemmel kan stille krav om, at den ansatte opretter konto i et pengeinstitut eller lignende, således at myndigheden kan betale den ansattes løn gennem anvisning af beløbet til den pågældendes konto i pengeinstituttet eller lignende.